

[Jens Foged.]

medvirke til forøgelse af den private opsparing, har venstres bevågenhed. I det foreliggende tilfælde sker der en udvidelse af mulighederne for opsparing på den måde, at lønmodtagere, vi kan kalde dem A-skatteyderne, i lighed med de gældende regler for B-skatteyderne nu kan foretage udjævninger af den skattepligtige indkomst og dermed opnå en skatteudskrivning, hvor toppen er taget af trækprocenten.

Det er for øvrigt forbavsende for mig, at den højtærede finansminister ikke finder, at lønmodtagere sådan set på en eller anden måde burde have samme muligheder på dette område som B-skatteyderne. I dette tilfælde skal de opsparedede midler indgå i pengeinstitutterne, og så kan de jo dér anvendes til andres investeringer, sådan at de kan bruges ude i erhvervslivet, hvor der er mangel på kapital. På den måde kunne nyetablerede lettere få midler, og det kan vel nok være tiltrængt.

Måske er lovforslagets titel alligevel lidt misvisende, når det kaldes forslag til lov om investeringskonti, for de opsparedede midler kan jo også efter lovforslagets tekst anvendes til almindelig udjævning af indkomsterne, i det mindste over en to års periode. Men også dette finder vi sådan set rimeligt, og det kan få betydning for mange skatteydere. Det behøver ikke at være det, som den højtærede finansminister kalder „skatte-tænkning“, hvor ordet sættes i anførselstegn for at give det et odøst skær. Det kan få betydning for folk, der på et senere tidspunkt kan overse, at de går ned i indkomst, og som følge deraf kan de få en jævnere trækprocent.

Vi lever jo med den mærkelige, fejlagtige skattepolitiske idé, at vi tror, at det er ét års indkomst, der altid skal danne grundlag for skatteberegning. For år tilbage var der en almindelig diskussion om at bruge 3 års gennemsnit som grundlag. I virkeligheden burde beregningerne finde sted for et længere tidsrum, flere år, for derved udjævnedes de. En dato, der skiller, er ikke udtryk for vedkommende virksomheds eller vedkommende skatteydere økonomiske muligheder. Vi har altså nu dette etårige system, og det er vanskeligt at administrere noget andet. Men hvor vi eventuelt kunne finde muligheder for at udjævne det, uden at der

derved skete direkte skade, burde vi gøre det — og der sker jo ingen skatteunddragelse, fordi der er en udjævning.

Vi finder det rigtigt at medvirke til videre behandling af lovforslaget, og vi vil tilføje, at hvis der er nogen nyopsparing i det, og hvis vi ved denne drøftelse i udvalget kan finde frem til, at der virkelig er noget attraktivt ved det, vil vi være med til at diskutere det. De senere års uro på det skattepolitiske område, ja, nu kalder jeg det uro, jeg skulle vel have sagt reformer; har forvirret skatteyderne, således at der hersker den dybeste mistillid til nytten af privat opsparing og i vide kredse i det hele taget mistillid til nytten af indsats i arbejde og produktion.

På baggrund af, at man har skabt en sådan mistillid hos landets skatteydere, er vi villige til at diskutere enhver form for nytænkning med henblik på at fremme privatopsparingen og med henblik på udjævning af de for høje trækprocenter. Vi vil medvirke til lovforslaget, så vidt det virkelig kan få nogen betydning fremover.

Må jeg som slutbemærkning sige, at desværre tror jeg ikke, at dette er noget, der i særlig udstrækning virker animerende, og jeg kan vist godt allerede nu sige, at fra venstres side vil vi snarest fremsætte forslag, der på helt anden måde tager fat på dette problem.

Bernhard Baunsgaard: Om dette lovforslag om investeringskonti kan jeg sige, at vi vil meget gerne foranlediget af dette forslag tage alle de problemer, som man kommer til at tænke på ved at læse dette forslag, op i skatteudvalget. Men jeg må sige om det foreliggende lovforslag ligesom hr. Jens Foged, at det er efter min mening fyldt med en række problemløsninger, som virker direkte imod, hvad vi til andre tider har foreslået.

Må jeg f. eks. anføre, at allerede af § 1 fremgår det, at her skal indføres et nyt fradrag i den skattepligtige indtægt. Nu har vi jo ellers været enige om, at vi er nødt til at simplificere hele skatteforholdet, og det går direkte imod vore bestræbelser på dette område, når man nu taler om at indføre et nyt skattefradrag.

Det blev sagt, at lovforslaget ikke så meget var et forslag om investeringskonti, men derimod et forslag om skatteudjæv-